असमद्भेष्टेशान् अस्मास्वेवविशेषेणापेक्षावतः अतएव ग्रहेषु निर्व्यपेक्षान्तिरपेक्षान् श्रमात्सांप्रतं अरुणोदयेपि सुप्तान् ॥ १९॥ एते पौराअस्मन्तिवर्तने यथानियमं यत्नेकु द्वृं विति तथाजाने अपिप्राणान्यसिष्यंति त्यक्ष्यंति नतुअस्मन्तिवर्तनविषयंनिश्वयंत्यक्ष्यंतीत्यर्थः॥२०॥ अतोयावदिति॥ लघुशीघं॥२१॥शीघगमनेहेतुमाह ॥ अतइति॥ एतदनंतरमेते यतोमामनुरक्ताअतोभूयोपि नस्वपेयुरतोयावन्गोत्तिष्ठंति तावच्छीघंगच्छामइत्याशयः॥२२॥तत्रहेत्वंतरमाह ॥ पौराहीति॥आत्मरुतात् आत्मनिमित्तकात्॥

अस्मद्यपेक्षान्सोमित्रेनिर्व्यपेक्षान्गृहेष्वि॥ वक्षमृत्रेषुसंसक्तान्पश्यत्रक्ष्मणसांत्रतं ॥ १९॥ यथैनेनियमंपोराःकुर्वत्यस्मन्निवर्त ने॥ अपित्राणाक्यसिष्यंतिनतुत्यक्यंतिनिश्ययं॥ २०॥ यावदेवतुसंसुप्तास्तावदेववयंलघु॥ रथमारुत्यगच्छामःपंथानमकुतोभयं ॥२१॥अतोभृयोपिनेदानीमिक्ष्वाकुपुरवासिनः॥स्वपेयुरनुरकामांचक्षमूलेषुसंश्रिताः॥२२॥पोरात्यात्मरुताद्दःखाद्दिप्रमोच्यानृ पासजैः॥ नतुख्द्वात्मनायोज्यादुःखेनपुरवासिनः॥२३॥ अबवीछक्ष्मणोरामंसाक्षाद्धर्ममिवस्थितं॥रोचतेमेतथाप्राज्ञक्षिप्रमारु त्वतामिति॥२४॥ अथरामोववीत्सूतंशीघंसंयुज्यतांरथः॥गमिप्यामिततोरण्यंगच्छशीघमितःप्रभो॥२५॥ सृतस्ततःसंविरितःस्यं दनंतैईयोत्तमैः ॥योजयिवातुरामस्यप्रांजिलःप्रत्यवेदयत् ॥ २६ ॥ अयंयुक्तोमहावाहोरथस्तेरथिनांवर ॥ वरयाराहभद्रंतससी तःसहलक्ष्मणः॥ २७॥तंस्यंद्नमधिष्ठायराघवःसपरिच्छदः॥ शीघ्रगामाकुलावर्तीतमसामतरन्नदीं ॥ २८॥ ससंतीर्यमहावाद्गः श्रीमान्शिवमकंटकं ॥ प्रापद्यतमहामार्गमभयंभयद्शिनां ॥ २९॥ मोहनार्थेनुपोराणां सृतंरामोबवीहचः ॥ उद्डम्खः प्रयाहित्वंरथ मारुत्यसारथे॥३०॥ आत्मना आत्मनिमित्तकेन योज्याः संयोज्याः ॥ २३॥ आहय्यतां रथइतिशेषः ॥ २४॥ ततः संयोजितेन तेनरथेनेत्यर्थः॥

शीघंगच्छ रथयोजनायेतिरोषः प्रभो समर्थ॥२५॥२६॥ युक्तः सज्जः ॥२७॥ परिच्छदोघनुःकवचादि॥आकुलावर्ती निविद्वावर्ती आवेर्तराकुलामितिवा॥२८॥ भयद र्शिनामप्यभयं मार्गे राजमार्गमित्यर्थः॥२९॥ त्वमेव रथमास्थायोदञ्जुखःप्रयाहि मद्यतिनिवृत्तिवृष्युत्पादनेन जनमोहनाय नतुवयं व्रतभंगापक्तेः॥३०॥

110011